

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

El-Vai Dergisi

Gazze Savaşı, İslam Ümmetindeki Liderlik Krizini Masaya Yatırıyor!

İsam Şeyh Ğânim'in Kaleminden

Ekim 2023'te Gazze'ye yönelik Yahudi savaşının patlak vermesinden önce, İslam ümmetinin evlatlarının geneli, İslam ümmetindeki liderliğin bu denli çöküşüne tanık olmamıştı ve birçok insan, mevcut uluslararası sistemin çerçevesi dışında İslam ümmeti için bir liderlik tasavvur edemiyordu; zira bazıları, halkı veya ümmeti savunma konusunda bazı yöneticilerde kendileri için bir umut görürken, bazıları da medya aracılığıyla ortaya çıkan "ılımlı" İslami örgütlerin bazı liderlerinde bir umut görüyordu. Ancak Yahudilerin Gazze'ye yönelik savaşı ve işledikleri suçların şiddeti, İslami bölgede derin bir liderlik krizini ortaya çıkarmış ve bu kriz Gazze savaşı sonrasında net bir şekilde ortaya çıkan şu iki tezahürle kendini göstermiştir:

Birinci tezahür; yöneticilerin hiçbir güç ve kuvvetlerinin olmaması; zira Türkiye, Mısır, Pakistan ve diğerleri gibi ülkelerin büyük nüfuslarına rağmen, Gazze'deki savaşı etkileme konusunda uluslararası sahnedeki etkileri sıfırdır; çünkü Cumhurbaşkanı Erdoğan, Türkiye hakkında Gazze için garantör bir devlet olarak, yani Gazze halkının Yahudi varlığına ateş açmasını engellemeye hazır olduğundan bahsederken, Pakistan Genelkurmay Başkanı Asım Münir de "iki devletli çözümden", yani çözümü Yahudi varlığını istikrara kavuşturmak için "Amerikan" formülünde gördüğünden bahsetmektedir. Mısır Cumhurbaşkanı Sisi'ye gelince; Yahudilerin açlığa mahkûm ettiği Gazze'ye Yahudilerin izni olmadan herhangi bir yardım kamyonunu girdirmekten aciz kalarak hepsini geride bırakmıştır. İşte bu yöneticilerin tutumları, Müslümanların zihninde bir şimşek gibi çaktı; zira onlar, savaşı durdurmak için Yahudilere ya da Amerika'ya tek bir söz söylemekten tamamen aciz kalmalarının yanı sıra ümmet onların, Amerika'ya olan ajanlıklarını bizzat kendi gözleriyle gördü. Ayrıca bu yöneticiler, ABD ile istişare ettikten sonra hareket edip pozisyonlarını ifade ediyorlar ve ABD'nin kapsamı dışına çıkmıyorlar, Amerika ise Gazze'ye yönelik savaştaki en önemli meselenin Gazze'deki "Yahudi tutuklular" olduğunu ifade ediyor; bu nedenle Mısır ve Katar'ın çabaları, Amerika'nın bu tutukluların serbest bırakılmasına ve Yahudilerin geçici de olsa savaşı durdurma konusunda anlaşacağı ümidiyle Hamas'a bu yönde baskı yapılmasına yönelik çabalarıyla paralel olup Amerika da savaşın ertesi günü hakkında araştırma yapmak istiyor; bu nedenle bu yöneticiler, Filistin Kurtuluş Örgütü'ne (FKÖ) dahil olması ve Gazze'deki yönetimi terk etmesi ve Hamas'ı, herhangi bir siyasi geleceğinin Yahudilere teslim olduğunu ilan eden, otoritenin güvenlik cihazlarını Yahudilerin hizmetine sunan ve Yahudilerin on yıllar sonra bile olsa kabul edeceğini umarak Filistin'in bir kısmı için onlarla pazarlık yapan Filistin Kurtuluş Örgütü çerçevesinde olduğuna ikna etmek için Hamas'a baskı yapıyorlar.

Böylece insanlar, bu yöneticilerin ümmeti siyasi ve uluslararası değer açısından bu derece düşük bir seviyeye sürüklediklerini ve sanki bu ülkelerin hiç yokmuş gibi olduklarını ilk kez bu kadar net bir şekilde keşfettiler; Batı'nın ajanları ve tabiiileri olduklarından ve doğrudan kendi halklarının çıkarlarına karşı çalışan hainler olduklarından bahsetmiyorum bile. Dolayısıyla Gazze savaşının, iktidar partileri, destekçileri, çıkar sahipleri ve ordu subayları içinden bir hayır ümit eden insanların son kesimi arasında da yöneticilerin düşmesiyle sonuçlandığı söylenebilir. Zira Gazze savaşı, bu kesimin bu yöneticilerin yanında durmanın ve onları desteklemenin bir anlamı olmadığına dair inançlarını derinleştirdi; çünkü bu yöneticiler, sıfır bir konuma sahip oldukları gibi bağımlılıklarına ve ajanlıklarına rağmen Yahudiler ve Amerika

üzerinde hiçbir etkileri de yoktur. Ayrıca bu insanlar, hayal bile edilmeyecek derecede siyasi zafiyet içindedirler.

Gazze savaşının ortaya çıkardığı bu yeni gerçeklikle birlikte, liderlik aurası ve bu yöneticilerin liderliğini kabul etme düşüncesi, subaylardan, askerlerden, bakanlıklardaki müdürler ve çalışanlar ile iktidar partilerinin takipçilerinden onları destekleyen kesim arasında da düşmüş oldu ve onlar, bu yozlaşmış, zayıf ve sefil liderlikten kurtulmayı bekliyorlar. Bir kişi, bu insanlardan çoğunun bundan yararlandığını, dolayısıyla bu yöneticilere olan sadakatlerini koruyacaklarını söyleyebilir; ancak Gazze savaşının, tüm bu kişilerin, tıpkı Gazze Şeridi'ndeki diğer insanlar gibi Gazze'de Abbas'ın otoritesini destekleyenlerin de öldürüldüklerine ve evlerinin başlarına yıkıldığına şahit oldukları bir modeli temsil ettiğini söylemek daha doğru olur; işte bu da Arap ve Müslüman yöneticilerin takipçilerinin zihinlerine, dairenin kolaylıkla kendileri aleyhine dönebileceği ve bu yöneticilerin kesinlikle kendilerini kurtarmaktan aciz oldukları düşüncesini aşılabilir olup bu da faydayı, en düşük düzeyde itibar edilir hale getiren tehlikeli bir duygudur.

Yöneticilerin tabiiileri olan kesim de dahil olmak üzere ümmette, Gazze savaşından sonra onurunun her gün ayaklar altına alındığına, bu yöneticilerin siyasi ihsaslarını kaybettiklerine, onların bir hiç olmalarının yanı sıra Amerika'nın kontrol ettiği küresel sisteme tam bir şekilde boyun eğdiklerine dair genel bir duygu oluşturmuştur. Nitekim Amerika ve onunla birlikte Yahudiler, yöneticilerden kendileri için aşağılık bir hizmetkâr olmalarını istiyorlar; bu yüzden bugün kışlalarındaki subaylar ve bakanlıklarındaki idareciler, Gazze savaşının liderlikle ilgili hiçbir şeye sahip olmadıklarını kanıtladığı bu liderlerin yönetimi altındaki akıl almaz zayıflık durumundan, 7 Ekim 2023'ten sonra uluslararası pozisyonun tamamen Yahudi varlığının yanında yer aldığından, etkili ülkelerin onu desteklemek ve ona silah sağlamak için yarıştıklarından ve Gazze mücahitlerinin 7 Ekim günü yaptıklarını karaladıklarından bahsediyorlar. Yahudilerin Gazze'yi yerle bir etmesi ve on binlerce masum sivil öldürmesine gelince; iki milyar Müslümanın yöneticilerinin tamamı, bunu uluslararası bir mesele haline getiremediler; aksine Amerikan ve Avrupa üniversiteleri halk olarak bu suçlara karşı ayağa kalkarken bizim yöneticilerimiz ise, devasa ordulara, petrolere, gazlara, uluslararası ticareti kontrol eden boğazlara ve diğer birçok uluslararası etki araçlarına sahip olmalarına rağmen sessiz kaldılar ve kendileri kayda değer hiçbir şey yapmaksızın Amerika'nın Yahudilere baskı yapmasını bekliyorlar.

İkinci tezahüre gelince; Gazze'de olup bitenlere karşı güçlü bir duruş sergilemesi gereken İslami örgütleri temsil etmektedir. Çözümün İslam olduğuna inanan kesim, kesinlikle İslam coğrafyasındaki en büyük kesim olduğuna göre o zaman bu kesim, bu örgütlerin liderlerinden güçlü bir duruş bekliyorlardı; ancak bu örgütlerin liderlerinin sanki yokmuş gibi davranması, dahası birtakım vehimler pazarlamaları bu kesimi şaşkına çevirdi; oysa bu liderler seçmenlerine, İslam'ın çözüm olması temelinde seçimlerde kendilerine oy vermeleri çağrısında bulundular; sonra onları seçtiklerinde İslami olarak bir şey görmediler. Bugün ise Gazze'deki savaşın gölgesinde insanlar, onların, Ürdün, Tunus, Cezayir, Pakistan ve diğer pek çok ülkede olduğu gibi yöneticiler olmak için parlamentoya ve bazı bakanlıklara katıldıklarını, bu liderlerin yöneticilerin kanatları altında, yöneticilerin de Amerika'nın ve Batı'nın kanatları altında olduklarını gördüler. Diğer bir ifadeyle bu yönetime katılmanın sonucunda İslam'dan herhangi bir şey olmadığını gördüler; zira Yahudiler Gazze Şeridi'ni bombalarken, Ürdün'deki Müslüman Kardeşler, parlamentoya ya da bakanlıklara girmeyen ve yöneticilere ortak olmayan diğer halk kesimi gibi sadece gösteri ve protesto yapabiliyorlar. Ayrıca Pakistan parlamentosundaki İslamcı partiler, Pakistan'dan Gazze halkına fiili bir destek sağlayamadılar, hatta ordu komutanı "iki devletli çözüm" sözünü tekrarlayıp durarak,

Amerika'nın ajanı olarak kalmaya, yani Yahudi varlığını pekiştirmek için çalışmaya devam etti. Cezayir parlamentosundaki İslamcı parti ve hareketler de aynı şekildedir. Aksine en büyük İslami bir parti olarak görülen Erdoğan'ın partisi Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) iktidara ulaştı; nitekim onun Cumhurbaşkanı Erdoğan, daha önce Gazze halkına ve Filistinlilere desteğini haykırmasının ardından saklanmaya ve Türkiye'nin Suriye'de silahlı grupların Beşar rejimini devirmesini engellemedeki başarısına benzer bir şekilde Gazze'de "garantör devlet" olmayı talep etmeye başladı; zira Erdoğan, Gazze'deki silahlı Filistinli grupların Yahudi devletini tehdit etmesini engellemek istiyor. Böylece yöneticilerin parlamentoya, bakanlıklara ve seçimlere katılımının "çözüm İslam'dır" şeklinde insanları kandıranlardan birçoğunun düştüğü gibi Erdoğan ve onun liderliği de düşmüştür. İşte Gazze savaşı, Gazzelileri öğütüp eziyor ancak biz henüz bu "ılımlı" hareketler tarafından temsil edilen ve Gazze halkı için bu sorunu çözen bir İslam görmüyoruz; diğer bir ifadeyle bu sloganlar, hiçbir kıymeti olmayan boş sözlerdir. Kesinlikle bu, İslam'ın bir çözüm olmadığı anlamına gelmiyor; aksine liderlerin, bu liderlerin insanlara, yöneticilere ortak olmanın İslam'ı ülkenin siyasi hayatında var edeceği vehimlerini pazarladıkları anlamına geliyor.

İnsanlar bu savaş sırasında çok acayip şeylere tanık oldular; zira "ılımlı" İslami örgütlerin tüm liderleri, sanki yoklarmış gibi kaybolup gitti ve onlar ve onlarla birlikte insanlar, yöneticilere ortak olma teorisinin başarısızlığını ve ülkelerindeki işlerin tamamının yöneticilere ait olduğunu gördüler; Yahudi devleti gibi demokratik ülkelerdeki Ben Gvir ve Smotrich'in partileri gibi küçük partiler, parlamento yetkilerine göre devleti büyük bir güçle etkileyip liderlerine istedikleri gibi baskı yaptıkları halde yöneticilere ortak olan "ılımlı" İslami örgütler, bu yöneticilerin gölgesi altında İslami bölgenin sıfırlarından başka bir sıfır oldukları ortaya çıktı. Bu da bu liderleri düşürdü; çünkü onlar tabiiilerine yalan söylediler ve onlara, bu yöneticilerin altındaki seçimlerin "çözümün İslam" olacağı vehmini pazarladılar. İşte yöneticilerin kanatları altındaki bu "ılımlı" örgütler, Gazze'deki musibetin şiddetine rağmen izin verilen çerçevede konuşuyorlar ve herhangi bir yöneticiyi tehdit etmiyorlar.

Bunun ayrıntısına gelince; İslam'ı isteyen ümmet olup bunun tüm açıklığı ile söylenmesi gerekir; ayrıca bu "ılımlı" İslami örgütler ve bunların içindeki liderler yağmur gibi paraya boğuldular ve insanların bu liderleri izlemesi ve onlara bir lider ve liderlik gözüyle bakmaları için el-Cezire gibi medyanın kapıları onlara açıldı. Bu ise gerek Katar ile bağlantılı gerekse Katar dışındaki tüm İslami örgütlerde gözlenmektedir. Zira bu örgütler, Katar'ın paralarıyla kuruluyorlar ve el-Cezire kanalı gibi Katar medyası tarafından bir güç ve liderler olarak öne çıkarılıyorlar. Şayet bu mali musluk, bu medya platformu ve yöneticilerin siyasi koruması olmasaydı, bu örgütler bu gördüğümüz kadar büyük boyutta olamazlardı. Bu nedenle bu liderlerin tamamı Katar'ın kanatları altında, Katar ise İngiltere ve Amerika'nın kanatları altındadır. Dolayısıyla Katar'a bu yolda rehberlik edenler bu ülkelerdir. Dahası Yahudi varlığının Katar'ı Hamas'ın ve terörizmin destekçisi olarak eleştirmesinin şiddeti Katar'ı, Doha'daki Hamas ofisinin, hareketle görüşme kapılarının açık olması için ABD istihbaratının emriyle açıldığı gerçeğini söylemeye sevk etti. Tüm bunlara rağmen Gazze'deki mücahitlerin kararlılığı ve güzel bir iş çıkarmalarının Yahudileri öfkelenirdiğini görüyorsunuz. Nitekim Halil el Hayya gibi yurtdışındaki bazı liderler, hedefin "iki devletli çözüm" olduğunu ve Filistin meselesinin Amerikan çözümüne göre çözülmesi halinde Hamas'ın askeri kanadının ortadan kalkabileceğini söylüyor ve Usame Hamdan'ın da buna yakın bir şey olduğunu görüyorsunuz; bunun da ötesinde Hamas liderliği, sanki Gazze'deki cihat Filistin'in küçük bir parçasını ele geçirmeyi ve Amerika'nın istediği gibi Yahudileri de daha büyük parçaya (1948 sınırları) yerleştirmeyi hedefliyormuş gibi Katar yöneticisi ve diğer yöneticilerin isteklerine uyacak şekilde 2019'da tüzüğünü değiştirmiştir. Bu nedenle kendilerini yöneticilerin gölgesinde gören liderlerin yüzüne, Gazze'deki cihadın ve insanların şehitler, yıkılan evler ve paramparça olan

altyapı açısından kaybettiklerinin Filistin'in kurtuluşu için olduğunu haykırmak gerekiyor; zira cihat, savaşın, kayıplar veren ve en kıymetli şeylerini feda eden ümmetin cihadı olup sonuç, Amerika'nın "iki devletli çözüm" planlarına göre değil, İslam'ın hükümlerine göre olmalıdır.

Müslümanlar, Katar'ın açtığı para musluğunun "çözüm İslam'dır" mantığına göre değil, aksine ABD'nin uluslararası sistemine göre işlemesi şartına bağlı olduğu konusunda şiddetle uyarılmalıdır; nitekim Müslümanlar Taliban'ın Afganistan'daki cihadına ve yirmi yıl boyunca nasıl başarılı olduklarına tanık oldular ve Amerika onları askeri olarak yenmekten aciz kalınca Afganistan'ın başına Katar ve benzeri hükümetleri musallat etti; bunun üzerine Katar, Taliban için Doha'da bir ofis açtı, 2018'de Amerika ile müzakere etmeye ikna edene kadar onlara para yağdırdı, ardından Amerika, Katar'ın Taliban ile yaptığı anlaşma uyarınca 2021'de Afganistan'dan çekildi ve bugün de Taliban Hareketi içindeki Katar'a sadık ve tabi olan kişiler Afganistan'da yönetim için mücadele ediyorlar ve samimi davet taşıyıcıları, İslam'ın hakim olmasına davet ettiklerinden dolayı Taliban Hareketi'nin hapishanelerine atılıyor. Tüm bunlardan dolayı insanların, yöneticilerin paralarının "Müslümanlara destek" gerekçesi altında yenilmemesi gereken öldürücü bir zehir olduğunun farkına varmaları gerekiyor. Zira bu yöneticiler, Amerika ve Avrupa'nın politikasına göre destek veriyorlar; işte bu yöneticilerin, elleri boş ve Gazze halkına yönelik hiçbir etkileri olmadığı gibi Amerikalı bir yetkilinin gelip belki Yahudileri Gazze'deki suçlarını durdurmaya ikna eder diye bekliyorlar. Oysa kışlarında konuşlanan orduların Gazze'deki katliamı durmaya ve tüm Filistin'i kurtarmaya muktedir olmasına rağmen ancak yöneticiler ordunun bunu yapmasını engelliyorlar.

Tüm bunlardan dolayı "ılımlı" İslami örgütlerin liderlerinin de düşüşe geçtikleri söylenebilir; zira onlar, ne kadar yöneticilere ve onların Filistin'de iki devletli çözüm gibi projelerine bağlı kalsalar o kadar çöküşe geçtiler ve ümmet de, Gazze'de yaşadığı şokun ardından bu örgütlerin, insanların kendilerini seçmeleri ve yöneticilere ortak olmak için "çözüm İslam'dır" vehimlerini pazarladıklarını, sonra gerek parlamentoda gerek bakanlıklarda gerekse siyasi hayatta herhangi bir İslam'ın olmadığını, aksine orada yöneticilerin küfürle yönetmelerine ortak olan ve ne besleyen ne de aç bırak muhalefet adına onların üstünü örten "sakallı bir şeyhin" olduğunu idrak etti; bu yüzden bugün ümmet, gerçek liderliğini bekliyor.

Suriye'de insanlar, cihat ve cihadın ardından kendisini Türkiye'nin kanatları altına sokan Heyet Tahrir eş-Şam'a ve onun lideri Colani'ye karşı ayaklanıyor ve insanlar, devrimin başından beri hedefi olan Beşar'ı devirmek için kendilerine liderlik edecek bir liderlik istedikleri gibi bu liderliğin de İslami ve bilinçli olmasını ve kendileri için kurulan tuzaklara düşmemesini istiyorlar. Libya'da, tiran Kaddafi'yi deviren büyük savaşın ardından insanlar, Hafter'in iğrenç liderliği ile el-Cezire'nin insanların arkalarından gitmesi gereken adamlar olarak öne çıkarmasının ardından Katar'ın paralarının sağa sola uçtuğu ülkenin batısındaki "ılımlı" İslamcı örgütlerin liderleri arasında bir ayırım yapamadılar; sonra insanlar kendilerini, Hafter'i destekleyen Amerika ile Trablusgarp'ı ve onun içindeki Katar'ın desteğine boyun eğen İslamcı örgütleri destekleyen Avrupa arasındaki iğrenç bir güç çatışmasında Avrupa'nın yanında yer alan Katar'ın tuzaklarının içinde buldular.

İnsanların gözlemediği şeylerden biri de "ılımlı İslam" adına kendilerini yöneticilerin kanatları altına yerleştiren bu liderlerin ve önderlerin arasında siyasette haramın olmaması ve her eylemin helal olmasıdır; zira yüz binlerce Müslümanı öldürdüğü halde Suriye kasabı ile uzlaşıyorlar, dolayısıyla bu helaldir; aynı şekilde 1980'lerde Müslüman Kardeşlerden binlerce kişiyi öldürdüğü halde onunla ilişkinin haram olduğunu söylemiyorlar. İslam'ın hükümleri Müslümanların kanının akıtılması şiddetle haram kıldığı halde İran, Suriye, Irak ve Yemen'de sabah akşam Müslümanları öldürmesine rağmen bu, bu örgütlerin liderlerinin İran'a dostluk ve sadakat duymasına engel değildir. Yani bu liderlerin elinde, siyasi hükümler için "şerî

referans" diye adlandırdıkları bir şey yoktur; zira onlar için her türlü siyasi eylem caizdir. Son olarak sanki İslam siyasi meseleler hakkında hiçbir hüküm vermemiş ve bunları kalplerini Katar'ın parasıyla kirletmeye bırakmış gibi, bazıları çıkmış Filistin meselesinin çözümü için Yahudilerle müzakere etmenin caiz olduğunu söylüyor. Genel olarak ümmet, bu liderlerin İslam'ın siyasi hükümlerinin cahili olduklarını gözlemlemektedir; sanki İslam sadece "sakallı bir şeyhin" iktidara gelmesini ve laiklerin yerine insan yapımı hükümlerle, yani küfürle yönetmesini hedefliyormuş gibi onlar, şeriattaki ayetlerin tedriciliği ile Peygamber Efendimizin Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve ashabının herhangi bir tedricilik olmaksızın vahyedilen herhangi bir hükmü uygulama konusundaki aceleciliği arasında bir ayırım yapmaksızın "tedricilik" gerekçesi altında bunu pazarlıyorlar. Burada şerî delile girmek için bir alan yoktur; zira buradaki konu, birçoğu uykuda olan Müslümanları uyandıran Gazze savaşı, "ılımlı" İslamcı örgütlerin bu liderlerinin, insanların onları yöneticilerin kanatları altında ve onların iradelerinin dışına çıkmaya güç yetiremeyecek şekilde bulmalarının ardından düşüşe geçmesiyle sonuçlanmıştır.

Bu büyük liderlik boşluğunda ümmet, yolunu bulmaya ve yeni bir liderlik hakkında araştırma yapmaya başlamıştır; zira İdlib'deki insanların canlılığına ve bunda **Hizb-ut Tahrir**'in etkisine tanık olduğumuz gibi Filistin'deki destek yürüyüşlerine ve partiye yönelik yoğun ilgiye de tanık olduk; çünkü **Hizb-ut Tahrir**'in adamları, ümmeti, Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti kurmanın dışında Yahudilerin Gazze'ye yönelik saldırılarını püskürtme ve katliamları durdurma vehimleriyle tatmin etmedikleri gibi ümmete, İran'ın Lübnan'daki partisinin ya da bizzat İran'ın yaptığı çatışmalarla ümit vermiyorlar. Çünkü İran'ın partisi, sadece İran'ın istediği kadar çatışıyor ve kuzey Filistin'i Yahudilerden kurtarma gücü olmasına rağmen bunun ötesine geçemiyor ki zaten İran da Filistin'in kurtuluşu için çalışmıyor; nitekim ümmet artık onun boş sözlerini keşfetti, dahası Yahudiler ona ölümcül darbeler indirdikleri halde tüm Filistin'i kurtarma gücüne sahip olmalarına rağmen ne besleyen ne de açlığı gideren bir tepkiyle karşılık verdi. Yani İran, mevcut uluslararası sistem kapsamında başta Amerika olmak üzere uluslararası güçlerle birlikte çalışmaktadır.

Gazze savaşı **Hizb-ut Tahrir**'in söylediklerinin ne kadar doğru olduğunu göstermiştir; zira Gazze halkı açlık, ölüm ve yıkım altında olduğu halde Katar'ın parası onlara yardım edemediği gibi Müslümanların sağladığı insani yardımların da onlara bir faydası olmadı; çünkü Yahudi ordusu onların bunu yapmasını engelliyor... Yahudilere karşı onlara yardım edecek olan sadece Mısır ordusudur; ancak Amerika'nın ajanı Mısır Cumhurbaşkanı Sisi bunu engelliyor. Mısır ordusu harekete geçip Sisi'yi devirerek birkaç saat içinde Müslümanlar için bir Halife atanıp bunun ardından Gazze'yi ve tüm Filistin'i kurtarmak amacıyla cihat için yola çıkmadıkça Gazze halkına yardım etmek mümkün olmayacaktır. Yahudiler Gazze'ye ateş açmayı bıraksa bile **Hizb-ut Tahrir**'in sunduğu bu çözüm dışında önerilen tüm çözümlerin zayıf çözümler olduğuna ümmet tanık olmuştur. Zira savaş yeniden hatta birkaç kez patlak verebilir; nitekim Gazze'de (2008, 2012, 2014) ve diğer yıllarda patlak vermiş, hatta her yıl patlak vermiştir; Filistin kurtarılmadıkça da durmayacaktır. Bu da İslam'ın nasıl uygulanacağını bilen, bu azim İslam'ın her türlü zararlı yöneticilerin kanatları altında olmasını kabul etmeyen, aksine zararlı yöneticilerin hepsini silip süpürmek, İslam'ı tatbik etmek ve İslam ümmetini milletler arasında yeniden büyük bir konuma geri getirecek sadık adamlar tarafından yönetilen bir devleti gerektirir ki bu da uluslararası sisteme boyun eğerek olmaz; zira ümmet, Batı kurum ve mahkemeleri olan Birleşmiş Milletlerin kısırlığına, Güvenlik Konseyinin kısırlığına, Uluslararası Ceza Mahkemesinin kısırlığına, Uluslararası Adalet Divanının kısırlığına tanık olmuştur. Nitekim tüm bu uluslararası sistem, onun mahkemeleri ve ülke sınırlarının düşürülmesi gerekir ki bunu yapabilecek tek millet ise İslam ümmetidir.

Bugün ümmet, içindeki İslam'ı patlatabilecek bir liderlik aramaktadır ki böylece Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in döneminden İslami Hilafetin yıkılışına kadar olduğu gibi güçlü bir enerji olabilsin. Nitekim ümmet, yöneticilerin kendisini içine soktuğu konumun sıfır olduğunu gördüğü gibi "ılımlı" İslamcı örgütlerin liderlerinin yönetici liderlerin, yani mevcut rejimin bir parçası olduğunu, ona bir alternatif olmadığını da görmektedir; dahası ümmet, daha önce camilerde İslam'ı anlatan bu liderlerin, seçimlerden sonra hızla Amerika'nın "iki devletli çözümünü" anlatan vatancı ve milliyetçi liderlere dönüştüklerini, Katar'ın parası ve medya platformlarıyla halkı temsil eden resmi figürler haline geldiklerini, ümmetin başına bela olduklarını, içlerindeki İslam'ı patlatmaya muktedir olmadıklarını ve onların uluslararası sistem tarafından terörizmle suçlanmaktan korktukları için İslam'ı telaffuz etmekten bile utanç duyduklarını da görmüştür. Hatta Tunus'taki Nahda partisi gibi bazıları, Batı tarafından kabul görmek için "dava" ile "siyasi olanın" ayrılması çağrısında bulunarak İslam'ı resmen siyasetten bile uzaklaştırmıştır. Dolayısıyla bu liderler, kesinlikle ümmete İslam ile liderlik etmekten aciz kalmışlardır; bu yüzden ümmetin, ümmeti içine düştüğü derin karanlıktan çıkarmak için **Hizb-ut Tahrir**'in liderliğine bakmaktan başka seçeneği kalmamıştır.

Ümmet, bu yeni liderlerin samimi olduklarını, İslam'ı konuştuklarını, İslami kültürlerinde şerî delilden başka bir şey olmadığını, on yıllardır yöneticilere ortak olmayı reddettiklerini, dün ne konuştularsa bugün de aynı şeyi konuştuklarını görmüştür. Dolayısıyla bu liderlik, ordu subaylarından da uzak değildir; zira onları, Nübüvvet Minhacı üzere Hilafet Devleti'ni kurmak için partiye nusret vermeye teşvik etmektedir. Nitekim bu subaylar, Gazze savaşının yaptıklarını gördükten, özellikle Amerika ve Avrupa olmak üzere kâfirlerin Müslümanlara yönelik düşmanlıklarının şiddetini keşfettikten, Yahudi ordusunun zayıflığını ve Filistin'in kurtuluşunun Müslüman askerler için sadece saatler ya da günler meselesi olduğunu keşfettikten sonra Allah'ın izniyle er ya da geç bu davete icabet edeceklerdir. Zira onlar, **Hizb-ut Tahrir**'in liderliğinin, ümmetin sahip olduğu enerji ve potansiyelin derinden farkında olduğunu görmektedirler. Zira ümmet, askeri, ekonomik ve kontrol etme konumu gibi maddi enerjilerinin yanı sıra milletlerin güçlü enerjilerinden daha güçlü bir enerji olan İslam'a sahiptir ve ümmetin, bu güçlü enerjiyi içinde patlatacak birine ihtiyacı vardır. Çünkü ümmet, Gazze'nin İslam ve akide enerjisiyle nasıl direndiğine, Gazze'deki mücahitlerin son silahlarla donatılmış Yahudi ordusuna karşı nasıl savaştığına, Gazze halkının açlığa, karanlığa ve susuzluğa nasıl tahammül ettiğine ve tüm bunların onların içlerinde patlayan İslam enerjisi sayesinde olduğuna tanık olmuştur. Dolayısıyla ümmet sahip olduğu İslam'dan dolayı kaynamakta olup kendisini bu dinin hükümlerine göre yönetecek, uluslararası sisteme karşı çıkacak, onun sınırlarını tanımayacak, Yahudileri bir varlık olarak kabul etmeyecek, ancak kafir ülkelere hidayet götürmek için cihat edecek bir liderliğe ihtiyacı vardır. İşte o zaman Müslümanlar, Allah'ın tuzağı ve güç ehlinin nusret vermesi tamamlanıp Allah'ın izniyle ümmeti Allah'ın dinine göre yönetecek, onun tüm enerjisini açığa çıkaracak, İslam ümmetinin, birkaç yıl içerisinde devlet içinde ve uluslararası arenada hayra davet eden, içeride ve dışarıda münkeri nehyeden, ordusunu, parasını ve evlatlarını, insanları Amerika'ya ibadet etmekten Amerika'nın rabbine ibadet etmeye ulaştırmak için kendi dinlerine hizmet eden yeryüzünün en büyük ümmeti haline getirmek için bir Halife atadıklarında bunun gerçekleşebilir ve başarılabilir olduğuna şaşıracaklardır.

Kaynak: [El-Vai Dergisi - 456. Sayı - 30/07/2024](#)